A hajtó tervei: világbajnoki részvétel és érdi lovarda

Farkas László oldenburgi lovakat idomít

Él Érden egy sportember, akiről talán kevesebbet tudnak az itt élők, mint azt megérdemelné az eddigi pályafutása és eredményei alapján. Farkas László olyan sportágban vívott ki nevet magának, amelyben bizony, tekintettel a világhíres elődökre, nem könnyű a felszínre kerülni, s még nehezebb ott maradni. A 43 éves hajtónak sikerült mindez. Olyannyira, hogy ismét nagy terveket sző. A bakon is, és azon túl is.

Farkas László napjai sűrűek. Mivel a hajtás szent dolog az életében, naponta dolgozik a lovaival, és nem Érden. Az istállója, igaz, nincs nagy távolságra innen, mégis mindennap utaznia kell, hogy hajthassa a lovakat.

– Gondot éppenséggel nem jelent, mert Üllő, különösen, ha nem Pesten keresztül megyek, nincs messze. Fél óra sem kell, s már ott vagyok. Muszáj menni, mert az oldenburgi lovaim igénylik, hogy foglalkozzam velük, s én is tisztában vagyok azzal, hogy csak állandó és módszeres munkával tudok előbbre lépni – mondja Farkas László.

Előbbre, de tán jobb úgy fogalmazni, hogy még előbbre. Farkas László a két évvel ezelőtti, a 2008 nyarán rendezett kecskeméti kettesfogat-hajtó világbajnokságon mutatkozott be a válogatottban. Bekerült a kilenc legjobb magyar hajtó közé, ami több oknál fogva is nagy dolog. Részben azért, mert a vébére készülés szinte mindenkit bakra ültetett, kiválóak, jók, gyengék és amatőr tudásúak is indulni akartak a hazai versenyen.

– Sokan voltunk, de a válogatóversenyeken kiderült, ki mit tud. Bekerültem a csapatba, amit elsősorban a díjhajtásomnak köszönhettem. Az a két lovam, amelyeket tavaly hajtottam, egységes, szép fogatot alkottak. Manó és Vipera úgy teljesítette a díjhajtó programot, hogy azt még a külföldiek is megtapsolták. Igaz, mivel első magyarként kellett indulnom, nemhogy fel-, inkább lepontoztak, ám még így is jó helyen végeztem a magyarok közül, s végül a középmezőnyben várhattam a folytatást – idézi fel a vébét a hajtó.

A másik kalapemelést érdemlő tény az, hogy az érdi hajtó csak tíz éve, egy vecsési versenyen ismerkedett meg a hajtással, ráadásul az első versenyén mindössze hét éve, 2003-ban indult. Igaz, akkor – egy mélykúti versenyen – rögtön a hatodik lett, jelezve, jó keze s hajtótalentuma van.

Érdekes figurája volt ő a kecskeméti világversenynek. Igazi sztárok szálltak bakra itthonról is, külföldről is, ám senkinek nem volt akkora szurkolótábora, mint az ismerősei és a barátai által csak Hasinak nevezett hajtónak. Bármerre is ment, szurkolók hada követte, s amikor bemutatta a kiváló díjhajtó a programját, vastapssal köszöntötték. S nemcsak a földijei, de a lovat értő külföldiek is.

– Felemelő érzés volt, hogy világbajnokságon képviselhettem az országot, de megmondom őszintén, számomra legalább olyan fontos a szűkebb hazám, Érd is. Itt születtem, itt nőttem fel, minden ideköt, nekem rengeteget jelent ez a város. Az, hogy sokan elkísértek, külön örömöt jelentett, mert éreztem, mellettem állnak.

A világbajnokság befejező napján rendezett akadályhajtás során tényleg csak egy-két centi hiányzott ahhoz, hogy az érdi hajtó felállhasson a dobogóra. A húsz akadály közül csak egyetlent vert le – hajszállal. Ha nem esett volna le, a szintidőn belül hajtó Hasi a dobogó harmadik fokára állhatott volna.

– Mérges is voltam, szomorú is, mert közel álltam ahhoz, hogy érmet nyerjek. Persze most már előre nézek, mert jövőre Franciaországban lesz a kettesfogathajtó-világbajnokság, s azon is ott szeretnék lenni. Messze van még, de már most melózni kell, hogy a jövő tavasszal jó legyen a fogatom – beszél a tervéről a hajtó.

Azokról, amelyek már készen vannak. A hazai idénykezdet előtt Csehországban, Kladrubyban indul versenyen, hogy utána a fábiánsebestyéni idénynyitón szálljon bakra. Ezután külföldi megméretések következnek, majd júniusban a vecsési nemzetközi verseny – egyben vb-válogató – jelenti számára a feladatot. Ha minden a tervei szerint megy, Kecskemét után Franciaországban is bakra szállhat.

Farkas László – akinek a két fia, László és József is az Érdi Lovasklub hajtója – tősgyökeres érdiként a vébén túl is nagy terveket sző. Az szeretné, ha a városnak is lenne lovardája. Olyan, amelyben kulturáltan lehet fogatot hajtani s díjlovagolni. Két-három hektárnyi területre lenne szüksége ehhez, a többit ő maga vállalná.

– Csupán ehhez kérnék segítséget az önkormányzattól, a többit megoldanám, mert tudom, lenne rá igény. Vállalnám az istállók megépítését, a pályák kialakítását, s biztos vagyok abban, hogy a környéken még jobban fellendülne a lovassportok iránti érdeklődés.

Ha sikerülne a lovardás terve, s eljutna a franciaországi vébére is, az nem csupán az ő, de a város sikere is lenne.

Róth Ferenc

Ifikként a felnőttek közt is sikeresek

A 2010–2011-es szezonban a Delta Röplabda Sportegyesület legidősebb lányainak, bár ifjúsági korcsoportúak, mégis a Budapest-bajnokság másodosztályában, a felnőttek csoportjában kell indulniuk, mert az ő korosztályukban nem indult verseny. Az érdi lányok így természetesen a legfiatalabbak ebben a mezőnyben, mondhatni, csikó csapat. Ennek ellenére az elmúlt három mérkőzésen nem maradtak szégyenben, sőt, az első győzelmüket is megszerezték. Az első két meccsen szép mezőnymunkát láthattunk tőlük, de a sok nyitóhiba még az ellenfél oldalára billentette a mérleg nyelvét.

November 6-án hazai környezetben, a Delta Mix Kupán felnőttek elleni felkészülési meccseket játszottak a lányok, ahol az ötödik helyet sikerült megszerezniük, majd két napra rá a bajnokságban az első győzelmet, az ELTE csapata ellen.

Késő este kezdődött a találkozó, Budapesten. Az első szettben végig 1-2 ponttal vezetve szépen meneteltek, de mindig hagyták, hogy az ellenfél felzárkózzon. Végül 20 pont fölött megrázták magukat, és 25-22-re behúzták az első játszmát. A második játékrészben, kicsit belenyugodva a részsikerbe, kiengedtek. Azonban mikor Héjas Cintia került a nyitóhelyre, jól helyezett, kemény szerváinak köszönhetően a csapat szépen felzárkózott. Közben Gál Wandát Horváth Henriette váltotta a feladóposzton, és egy-két ravasz, szemtelen ejtéssel az ellenfél soraiban újabb zavar keletkezett, ezzel aztán az előző szett végeredményét sikerült ismét beállítani (25-22), és máris 2-0-ra vezetett a Delta. Sok fiatal csapatra jellemző, hogy 2-0-s vezetésnél túlságosan is megnyugszanak, és nem hiszik el, hogy az ellenfél még nem adta fel. Így jártak a mi lányaink is. A hatodik pontig fej-fej mellett haladtak a csapatok, majd a Deltánál rövidzárlat következett. Sajnos a centertámadások nem ültek már, és a szélekre kitett labdákat sem tudták pontra váltani. Túlságosan nagy előnyt adtak az ellenfélnek ahhoz, hogy azt le tudják dolgozni. Így ez a szett elúszott, és felzárkózott az ellenfél 2-1-re. A lányok azonban érezték, hogy ezt a meccset tudják hozni, és nem engedték kiénekelni a sajtot a szájukból. Gál Wanda visszajött a feladóposztra. A centerek változtattak a támadási taktikán, majd szélső ütőként Vajda Lilla vizet fakasztó bombaütései újra fontos pontokat eredményeztek. Ezzel az elsöprő lendülettel 25-15-re megnyerték a negyedik játszmát és a mérkőzést is egyben, 3-1 arányban.

Deltás lányok várnak minden sportbarátot november 26-án a Kőrösi általános iskola sportcsarnokába, az első hazai meccsükre, 18.00 órától, ahol remélhetően zengeni fog a „Hajrá Delta!” és a „Hajrá Érd!”